

Medlem om, at der rigtig vilde blive Plads for Fagpædagoger, og at der nu vilde komme en gylden Tid for dem. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt, om vi skulde have Forældremøder med Fagpædagoger og lade hele vort Skolevæsen gennemtumles af alle de Ideer, som de forskellige Pædagoger kan møde op med. Jeg tror ikke, Forældrene er i Stand til at skelne mellem, hvad der er ret og rigtig, og hvad der er forkert. Det vilde være meget uheldigt, om Forældrene, hvis der var en eller anden Pædagog, som rigtig forstod at gøre sig gældende, uden videre skulde kunne forlange, at de Principper, han gjorde sig til Talsmand for, skulde gennemføres i Skolen. Læreren vilde saa komme til at staa meget ubehageligt. Og desuden maatte det befrygtes, forudsat at vi faar det Overtilsyn, som er antydet i Lovforslaget, at saadanne Fagpædagoger vilde prøve paa at bruge Forældrene og Forældrenes Tilslutning som Trappestige, saa at de kunde komme til at sidde som de, der fik det øverste Tilsyn med Skolen. Det er jeg en bestemt Modstander af, jeg vil ikke have Skolevæsenet og Skoleomraadet gjort til Tumleplads. Er der en dygtig og fremragende Pædagog, vil hans Tanker selvfølgelig efterhaanden bane sig Vej og blive optaget af Lærere og praktiseret i Skolen. Jeg skal ikke sige noget ondt om Pædagogerne, men jeg vil absolut frabede mig Forældremøder i den antydede Form; i det hele taget ønsker jeg ikke, at Skolen skal gøres til Agitationsbasis for Fagpædagoger, det vil absolut ikke berige vort Skoleliv.

Der er forskellige Forhold, jeg kunde have Lyst til at omtale, men paa Grund af Formandens Henstilling skal jeg fatte mig kort. Der er imidlertid stillet nogle direkte Spørgsmaal til mig, og jeg maa derfor tage de Punkter op, som staa i Forbindelse dermed, nemlig Spørgsmaalet om Skoleas Tilsyn og Spørgsmaalet om Religionsundervisningen. Det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) talte om, at der skulde være Frihed paa det religiøse Omraade, og at Religionsundervisningen skulde stilles frit baade for Lærerne og Forældrene. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) sagde straks, at det var hverken Fugl eller Fisk, det var ingen Løsning af Spørgsmaalet. Jeg er ellers ikke enig med det ærede Medlem fra Esbjerg, men i denne Sag maa jeg sige som han, at jeg ikke synes, det er nogen Løsning. Et andet Medlem, jeg tror, det var det ærede Medlem fra Saksøbing, ud-

talte, at den Stilling, det konservative Folkepartis Ordfører indtog i denne Sag, kunde udtrykkes saaledes, at han vilde have et Skilt hængt uden paa Skolen, hvorpaa der stod: Her undervises i Religion, i Kristendom! Saa var det ærede Medlem tilfreds. Jeg tror, det er en fuldstændig Misforstaaelse af det ærede Medlems Standpunkt; i alt Fald er det ikke mit Standpunkt, jeg ønsker ikke, der skal hænges et Skilt uden paa min Skole om, hvad der undervises i. Ordføreren for det radikale Parti (Johs. Fog-Petersen) havde en anden Opfattelse af Skiltet. Han mente, at man kunde have en ekstra Time først eller sidst og saa hænge Skiltet ud om, at nu undervises der i Religion og Kristendom, nu kan de, der ønsker at deltage i den Undervisning, komme; og naar Timen var forbi, kunde man tage Skiltet ind og sige: Nu risikerer I ikke at møde Kristendommen mere i Dag. Jeg ved ikke, hvilke Principper der er nedlagt i den Tankegang, de hidrører i alt Fald ikke fra de Kredse, jeg færdes i, og vist heller ikke fra de Kredse, som det ærede Medlem, der var Ordfører for mit Parti, færdes i, maaske er det de grundtvigske Skoletanker, der er reducerede saa stærkt, at man har kunnet nøjes med at give Religionsundervisningen en saadan Plads. Det er ikke den Maade, hvorpaa jeg har mødt de grundtvigske Skoletanker i min Ungdom; da gik de i Retning af det, det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laurssen) talte om: gennem Historieundervisningen at skabe Forstaaelse af, at der var noget, der hed Tidens Fylde, gennem hele Skolen at lade gaa en bestemt Grundakkord, en bestemt Aand, der skulde raade gennem Fagene; og det skulde netop være den kristne Skole, som skulde komme frem gennem denne Aands Paavirkning. Jeg kan derfor ikke indse, at det er muligt at løse Spørgsmaalet paa den Maade, at man giver en saadan lille Tilbygning.

Der er fra anden Side sagt, og det er sagt med Rette, at Forældrene skal have al mulig Indflydelse paa, hvordan Skolen er indrettet, men jeg kan ikke med min bedste Villie se, hvordan man kan forhindre Forældrene i at faa en Lærer, der underviser i Kristendom, hvis de ønsker det; dersom vi skal have ubetinget Selvstyre i Skolen, kan jeg ikke se, at man kan forhindre Forældrene i, naar der opslaas et Skoleembede ledigt, at sige: Den Lærer, vi ønsker i vor Skole, skal kunne paatage sig Kristendomsundervisning.